

blev fastsat, at de Retsligheder, som Abel, Titler og Rang hidtil have haft, grundet paa Lovgivningen, skulde bortfalde, og navnlig vilde det jo ogsaa være, besynderligt, naar man er indværet, at denne hele Sæse har gjentaget sig i 1864 og 1865. Det ærede Medlem førte ogsaa Talen til Hage paa den Diskussion, som fandt Sted i foreleden under en Hørespørgsel. Jeg ifald saa Hensende tillade mig, at gøre et Par korte Bemærkninger. I Det har ikke ligget saa fjænt for mig at tage Sagen saaledes, som jeg har taget den, men jeg maa dog sige, at deraf følger aldeles ikke, det som det forekommer mig, at det ærede Medlem har villet udlede deraf, nemlig, at det var Regjeringens Hensigt at give enhver stor Lov om Rang, det har aldrig været Hensigten, og det som har givet Anledning til det, som det sket, var navnlig den daværende Finansministers Udtaalelse under Forhandlingen her om den almindelige Lønningslov. Han udtalte nemlig: „Seg forudsætter nemlig, at der som et Supplement hertil vil blive givet en forandret Ordning af det hele Rangvæsen, saaledes at det bliver tildeelt Embederne Rang og Eghed med de militære Embeder, da jeg ellers vilde komme i den Ubegagelighed at maatte medvirke til en Bestemmelse, som vilde berøve de civile Embedsmænd den materielle Fordel, der endnu er henfaldet Retninger, er knyttede til Rang“. Det er dette Forord, som er i Hænde, denne Forudsætning, dette Tilfælde, som der er givet. Naar vi saa videre spørge, hvorvidt man dertil kan knytte noget Videre, saa skal jeg dog anføre, at det ærede Medlem, som har stillet den oftere omtalte Hørespørgsel til mig, sagde i sin Tid, da den almindelige Lønningslov var til Behandling, og da den daværende Finansminister var kommen til at nævne Ordet „Prærogativ“, og der som nu den samme Bemærkning om det kongelige Prærogativ skulde støde, og hørt fra den delvise Behandling af Rang, og Titelspørgsmaalet, saa vilde det vigtigst være saare uheldigt stillede.“ Derpaa imødegaar Taleren nærmere Finansministerens Udtaalelse, og saa siger han: „Smidlertid ved det, vi her foreslaar, gjøre vi ingen som helst Forandring i den Rangfølge, som nu er fastsat, eller som det

maatte behage Hans Majestæt fremdeles at fastsætte.“ Senere siger det ærede Medlem: „Seg fremhævede Hans Majestæts Ret til at sætte et hvilket som helst Embede i et hvilket som helst Rang, og at dette er Hovedsagen ved al den vort Rangvæsen, vil fremgaa af den. Deri ligger dog virkelig ogsaa fra det ærede Medlems Side en Gertjendelse af, at Hans Majestæt har denne Ret, og der ligger tillige deraf, at Regjeringen sket ikke er gaaet i en saa færdig Gade ved at følge den Vej, den har fulgt. I den Hænde Spørgsmaalet vil blive løst, der en hel anden Sag, men det tør jeg sige, at Regjeringen skal vel vogte sig for at komme med Forslag om en ny Rang. Naar det er den, som er i Hænde, vil det være det, som vil blive løst.“

Wolfsen: Saavidt jeg hørte det Svar, jeg fik fra den høitærede Consetilspræsident, gik det ud paa, at han ikke kunde svare med samme Sikkerhed, at Krigsministerens Ud nævnelse til General ikke var i Strid med Hærens Lov, som han havde funnet svare, at denne Ud nævnelse ikke var i Strid med Lønningsloven. Jeg ved ikke, om jeg hørte ret saaledes, men for at Svaret kan blive udtømmende, skal jeg selv tillade mig at udfylde det ved at oplæse en Paragraph af Hærens Lov, som jeg rigtig nok tror, at den stete Ud nævnelse er et fuldstændigt Strid med. Det er § 138 i den Lov, saaledes: „De Befalingsmænd, der efter egen Begjering sættes uden for Nummer, uden Gage, tilbageholdes deres Udnævnelse, og Ret til ved foreskaldende Tjenestledighed, atter at indtræde i deres Nummer i den samme Grad, om en de kunne ikke forsværes, saalænge de staa uden for Nummer, ikke heller naar de have staaet uden for Nummer over 3 Aar, for end et Aar er forløbet, atter de atter have tiltraadt deres Tjeneste.“ Nu skal jeg bemærke, at det, som her kaldes at staa uden for Nummer, er det samme, som den høitærede Consetilspræsident under den tidligere Forhandling, vi havde om dette Spørgsmaal, kaldte at staa à la suite, og han sagde dengang, at Krigsministeren var avanceret fra Oberst til General, som staaende à la suite. Her staa imidlertid, at dette